

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนครพนม
ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์
พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ขอให้แก้ไขการปฏิบัติไม่ถูกต้อง หรือการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ขอให้แก้ไข หรือแก้ความคับข้องใจ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับมาตรฐานที่ ก.พ.อ. กำหนด เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ข้าราชการหรือบุคลากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ อำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกอบกับประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานการอุทธรณ์โทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และโดยมติสภามหาวิทยาลัยนครพนม ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ สภามหาวิทยาลัยนครพนมจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนครพนม ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยนครพนม ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยนครพนม ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์เพราะเหตุคับข้องใจ พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“สภามหาวิทยาลัย” หมายถึง สภามหาวิทยาลัยนครพนม

“มหาวิทยาลัย” หมายถึง มหาวิทยาลัยนครพนม

“ก.พ.อ.” หมายถึง คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

“อธิการบดี” หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยนครพนม

“ก.อ.พ.ร.” หมายถึง คณะกรรมการอุทธรณ์ร้องทุกข์และพิทักษ์ระบบคุณธรรม

ประจํามหาวิทยาลัยนครพนม

“ก.บ.ม.” หมายถึง คณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจํามหาวิทยาลัยนครพนม

“ข้าราชการ” หมายถึง ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม

“บุคลากร” หมายถึง ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ พนักงานตามสัญญา ในสังกัดมหาวิทยาลัยนครพนม

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกประกาศหลักเกณฑ์ คำสั่งมหาวิทยาลัยเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

หากมีปัญหาในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้สภามหาวิทยาลัยวินิจฉัยชี้ขาด และคำวินิจฉัยชี้ขาดของสภามหาวิทยาลัยให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

คณะกรรมการอุทธรณ์ร้องทุกข์และพิทักษ์ระบบคุณธรรม ประจำมหาวิทยาลัยนครพนม

ข้อ ๖ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการอุทธรณ์ร้องทุกข์และพิทักษ์ระบบคุณธรรม ประจำมหาวิทยาลัยนครพนม (ก.อ.พ.ร.) ประกอบด้วย

- (๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนหนึ่งคน เป็นประธานกรรมการ
 - (๒) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย ที่มีความรู้ความสามารถด้านกฎหมาย จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ
 - (๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัย ประเภทผู้แทนคณาจารย์ประจำ จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ
 - (๔) กรรมการที่แต่งตั้งจากบุคลากรของมหาวิทยาลัยโดยคำแนะนำของอธิการบดี จำนวนหนึ่งคนเป็นกรรมการ
 - (๕) ผู้อำนวยการกองกลาง เป็นกรรมการและเลขานุการ
- กรรมการตามข้อ ๖ (๑) ให้มีวาระตามวาระการดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย กรรมการตามข้อ ๖ (๒) ให้มหาวิทยาลัยเสนอรายชื่อผู้ที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด เพื่อเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณา

คณะกรรมการอุทธรณ์ร้องทุกข์และพิทักษ์ระบบคุณธรรมประจำมหาวิทยาลัยนครพนม ให้มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๒ ปี และอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกได้

ข้อ ๗ ประธานกรรมการหรือกรรมการ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๖ แล้ว ให้พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนคนไร้ความสามารถ
- (๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๖) พ้นจากการเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย หรือผู้บริหารแล้วแต่กรณี
- (๗) สภามหาวิทยาลัยพิจารณาให้พ้นจากตำแหน่ง

กรณีประธานกรรมการหรือกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้สภามหาวิทยาลัย แต่งตั้งบุคคลที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดภายใน ๖๐ วัน และให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน ยกเว้นกรณีเหลือวาระการดำรงตำแหน่งน้อยกว่า ๑๘๐ วัน และมีจำนวน กรรมการไม่น้อยกว่าสี่คน อาจไม่แต่งตั้งให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

ข้อ ๘ คณะกรรมการอุทธรณ์ร้องทุกข์และพิทักษ์ระบบคุณธรรมประจำมหาวิทยาลัย นครพนม (ก.อ.พ.ร.) มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) รับและพิจารณาการอุทธรณ์ของข้าราชการ หรือบุคลากรในสังกัดมหาวิทยาลัย นครพนมที่ถูกสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน

(๒) รับและพิจารณาการร้องทุกข์ของข้าราชการ และหรือบุคลากรของมหาวิทยาลัย นครพนม

(๓) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่อธิการบดี และหรือสภามหาวิทยาลัยเกี่ยวกับนโยบาย การบริหารงานบุคคลที่เกี่ยวข้อง

(๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

หมวด ๒

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ ๙ ข้าราชการผู้ใดถูกสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนมีสิทธิ อุทธรณ์ต่อ ก.อ.พ.ร. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ข้าราชการผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการ หรือถูกสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก มีสิทธิ อุทธรณ์ต่อ ก.พ.อ. ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

บุคลากรผู้ใดถูกสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดเงินเดือน ปลดออก หรือไล่ออก มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.อ.พ.ร. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ กำหนดไว้ในหมวดนี้

ข้อ ๑๐ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้ทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.พ.ร. โดยให้อุทธรณ์ได้ สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนผู้อื่นหรือมอบหมายให้ผู้อื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้

หนังสืออุทธรณ์ต้องแสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่า ได้ถูกลงโทษโดย ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร และลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์

ในการอุทธรณ์ถ้าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นการพิจารณาของ ก.อ.พ.ร. ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์

ข้อ ๑๑ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจหรือคัดรายงาน การสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนหรือของผู้สอบสวนได้ รวมทั้งมีสิทธิขอตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำ บุคคล พยาน หลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องและผู้อุทธรณ์ถูกสั่งลงโทษ ทั้งนี้ หากพยานหลักฐาน ดังกล่าวมีส่วนต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ ให้ลบหรือตัดทอนหรือ ทำโดยประการอื่นใด ที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสาร ของทางราชการ

ข้อ ๑๒ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิคัดค้านกรรมการผู้พิจารณาอุทธรณ์ ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่ง
อย่างใดดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นคู่กรณีกับผู้อุทธรณ์
- (๒) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณีหรือผู้อุทธรณ์
- (๓) เป็นญาติของคู่กรณีหรือผู้อุทธรณ์ คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือ
เป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงภายในสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น
- (๔) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรม หรือผู้พิทักษ์ หรือผู้แทน หรือตัวแทนของ
คู่กรณีหรือผู้อุทธรณ์
- (๕) เป็นเจ้าน้ำหรือลูกหนี้ หรือเป็นนายจ้างของคู่กรณีหรือผู้อุทธรณ์
- (๖) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามกฎหมาย ว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทาง
ปกครอง

การยื่นคัดค้าน การพิจารณาคัดค้านกรรมการผู้พิจารณาอุทธรณ์ ให้เป็นไปตามที่กำหนด
ในกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

การคัดค้านกรรมการตามวรรคหนึ่ง ต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ใน
หนังสืออุทธรณ์หรือแจ้งเพิ่มเติม เป็นหนังสือก่อนที่ ก.อ.พ.ร. เริ่มพิจารณาอุทธรณ์

เมื่อมีเหตุหรือมีการคัดค้านตามวรรคหนึ่ง กรรมการที่ถูกคัดค้านจะขอถอนตัวไม่ร่วม
พิจารณาอุทธรณ์นั้นก็ได้ ถ้ากรรมการผู้นั้นมิได้ขอถอนตัว ให้ประธาน ก.อ.พ.ร. พิจารณาข้อเท็จจริงที่
คัดค้าน หากเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือ ให้แจ้งกรรมการผู้นั้นทราบและมีให้ร่วมพิจารณาอุทธรณ์
เว้นแต่ประธาน ก.อ.พ.ร. พิจารณาเห็นว่า การให้กรรมการผู้นั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าว จะเป็น
ประโยชน์ยิ่งกว่า เพราะจะทำให้ได้ความจริงและเป็นธรรม จะอนุญาตให้กรรมการผู้นั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์
ก็ได้

ข้อ ๑๓ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ ให้ถือว่าวันที่ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อ
รับทราบคำสั่งลงโทษเป็นวันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ถ้าผู้ถูกลงโทษไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษ และมีการแจ้งคำสั่งลงโทษให้ผู้ถูก
ลงโทษทราบ พร้อมกับมอบสำเนาคำสั่งลงโทษให้ผู้ถูกลงโทษแล้ว ให้ทำบันทึกลงวันเดือนปี เวลา และ
สถานที่ที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันที่
ได้รับแจ้งคำสั่ง

ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษได้โดยตรง และได้แจ้งเป็น
หนังสือส่งสำเนาคำสั่งลงโทษทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกลงโทษ ณ ที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษซึ่ง
ปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งลงโทษไปให้สองฉบับเพื่อให้ผู้ถูกลงโทษเก็บไว้
หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อ และวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งลงโทษส่งกลับคืนมา เพื่อเก็บไว้
เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสามสิบวัน นับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์
ลงทะเบียน ว่าผู้ถูกลงโทษได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังมิได้รับสำเนาคำสั่งลงโทษฉบับที่
ให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อ และวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งลงโทษกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษได้รับแจ้ง
คำสั่งแล้ว

ข้อ ๑๔ การยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งผ่านผู้บังคับบัญชาก็ได้
เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับหนังสืออุทธรณ์แล้ว ให้ลงวันเดือนปีที่ได้รับไว้ในหนังสืออุทธรณ์ และให้ถือว่าวันที่
ได้รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสืออุทธรณ์ และให้ผู้บังคับบัญชานั้นดำเนินการตาม
ข้อ ๑๗ (๑) ต่อไป

ในกรณีที่มิให้นำหนังสืออุทธรณ์มายื่นเอง ให้ยื่นที่ฝ่ายเลขานุการของ ก.อ.พ.ร. และให้ผู้รับหนังสือออกใบรับหนังสือ ประทับตรารับหนังสือและลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐาน ในวันที่รับหนังสือตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ และให้ถือวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าว เป็นวันยื่นหนังสืออุทธรณ์

ในกรณีที่ส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ ให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ซองหนังสือเป็นวันส่งหนังสืออุทธรณ์

เมื่อได้ยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมก่อนที่ ก.อ.พ.ร. เริ่มพิจารณาอุทธรณ์ก็ได้ โดยยื่นหรือส่งตรงต่อประธาน ก.อ.พ.ร.

ข้อ ๑๕ เรื่องอุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ ต้องเป็นเรื่องอุทธรณ์ที่ยื่นภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๙ และมีสาระสำคัญตามข้อ ๑๐

ในกรณีที่มีปัญหาว่าเรื่องอุทธรณ์ใดเป็นเรื่องอุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ให้ ก.อ.พ.ร. เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยโดยเร็ว ในกรณีที่ ก.อ.พ.ร. มีมติไม่รับอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไว้พิจารณา ให้แจ้งมติพร้อมทั้งแจ้งสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ข้อ ๑๖ ผู้อุทธรณ์จะขอถอนอุทธรณ์ก่อนที่ ก.อ.พ.ร. พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นหรือส่งตรงต่อประธาน ก.อ.พ.ร. เมื่อได้ถอนอุทธรณ์แล้ว การพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นอันระงับ

ข้อ ๑๗ เมื่อได้รับเรื่องการอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์แล้ว ให้มีการดำเนินการภายในกำหนดระยะเวลา ดังนี้

(๑) เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับหนังสืออุทธรณ์ตามข้อ ๑๔ วรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชานั้นส่งหนังสืออุทธรณ์ต่อไปยังผู้บังคับบัญชาผู้สั่งโทษภายในเจ็ดวัน นับแต่วันได้รับหนังสืออุทธรณ์ และให้ผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษจัดส่งหนังสืออุทธรณ์ดังกล่าว พร้อมทั้งสำเนาหลักฐานการรับแจ้งคำสั่งลงโทษของผู้อุทธรณ์ สำนวนการสืบสวนหรือการพิจารณาในเบื้องต้น และสำนวนการดำเนินการทางวินัย พร้อมทั้งคำชี้แจงของตน (ถ้ามี) ไปยังฝ่ายเลขานุการของ ก.อ.พ.ร. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์จากผู้บังคับบัญชาชั้นต้น

(๒) เมื่อฝ่ายเลขานุการของ ก.อ.พ.ร. ได้รับเรื่องอุทธรณ์ตามข้อ ๑๔ วรรคสอง หรือ วรรคสามแล้วแต่กรณีแล้ว ให้รวบรวมหลักฐานตาม (๑) ให้เสร็จสิ้นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับเรื่อง

(๓) เมื่อฝ่ายเลขานุการของ ก.อ.พ.ร. ได้รับเรื่องอุทธรณ์และเอกสารตาม (๑) หรือ (๒) แล้วให้นำเรื่องเสนอให้ ก.อ.พ.ร. พิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์นั้น ให้เสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้อุทธรณ์ยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ตามข้อ ๑๔

ข้อ ๑๘ การพิจารณาอุทธรณ์ให้ ก.อ.พ.ร. พิจารณาจากสำนวนการสืบสวน หรือการพิจารณาในเบื้องต้น และสำนวนการดำเนินการทางวินัย ในกรณีจำเป็นและสมควร ก.อ.พ.ร. อาจขอเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท ข้าราชการ บุคลากร หรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา หาก ก.อ.พ.ร. พิจารณาเห็นว่า การแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ จะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

ในกรณีที่นัดให้ผู้อุทธรณ์มาแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ให้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษทราบด้วยว่า ถ้าประสงค์จะแถลงแก้ก็ให้มาแถลงหรือมอบหมายเป็นหนังสือ ให้ข้าราชการหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมาแถลงแก้ด้วยวาจาต่อที่ประชุมนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้ดังกล่าว ให้ผู้ที่สั่งลงโทษหรือผู้แทนเข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ได้

ในการพิจารณาอุทธรณ์ ถ้า ก.อ.พ.ร. เห็นสมควรที่จะต้องสอบสวนใหม่ หรือสอบสวนเพิ่มเติม เพื่อประโยชน์แห่งความถูกต้อง และเหมาะสมตามความเป็นธรรม ก็อาจให้มีการสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องนั้นได้ ตามความจำเป็น โดยจะสอบสวนเอง หรือให้คณะกรรมการสอบสวนชุดเดิมสอบสวนเพิ่มเติมก็ได้

ข้อ ๑๙ เมื่อ ก.อ.พ.ร. ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว

(๑) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษถูกต้องชอบด้วยกฎหมาย และระดับโทษเหมาะสมกับความผิดแล้วให้มีมติยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษชอบด้วยกฎหมาย แต่เห็นว่าระดับโทษยังไม่เหมาะสมกับความผิด ให้มีมติให้เปลี่ยนแปลงสถานโทษหรืออัตราโทษให้เหมาะสมกับความผิด

(๓) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้มีมติเพิกถอนคำสั่งและให้ดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องเหมาะสม

(๔) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง และเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัยหรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่า ผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัยให้มีมติให้ยกโทษ

(๕) ถ้าเห็นว่าข้อความในคำสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้มีมติให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้เป็นการถูกต้องเหมาะสม

ในกรณีที่มีผู้ถูกลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้กระทำร่วมกัน และเป็นความผิดในเรื่องเดียวกัน โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อผู้ถูกลงโทษคนใดคนหนึ่งใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ แม้ผู้ถูกลงโทษคนอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ หากพฤติการณ์ของผู้ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์เป็นเหตุในลักษณะคดี อันเป็นเหตุเดียวกับกรณีของผู้อุทธรณ์แล้ว ให้มีมติให้ผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับการพิจารณาการลงโทษ ให้มีผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ด้วย

ในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้บันทึกเหตุผลผลการพิจารณาวินิจฉัยไว้ในรายงานการประชุม และให้ถือรายงานการประชุมเป็นคำวินิจฉัยของ ก.อ.พ.ร.

ข้อ ๒๐ เมื่อ ก.อ.พ.ร. ได้มีมติตามข้อ ๑๙ แล้วให้ดำเนินการให้มีการสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้นในโอกาสแรกที่ทำได้ ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นจะให้มีการรับรองรายงานการประชุมก่อนก็ได้

ทั้งนี้ ให้ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่งลงโทษ ดำเนินการตามมติดังกล่าวโดยเร็ว และในการแก้ไขคำสั่งลงโทษให้เป็นไปตามระเบียบที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๒๑ เมื่อ ก.อ.พ.ร. ได้มีมติตามข้อ ๑๙ แล้ว หาก ก.อ.พ.ร. เห็นว่าเรื่องใดสมควรรายงานต่อสภามหาวิทยาลัย ก็ให้รายงานสภามหาวิทยาลัย และหากสภามหาวิทยาลัยมีมติประการใด ก็ให้ดำเนินการให้มีการปฏิบัติตามมตินั้นโดยเร็ว

ข้อ ๒๒ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๒๐ หรือข้อ ๒๑ แล้วให้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว และผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์ต่อไปไม่ได้

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจในคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.อ.พ.ร. หรือสภามหาวิทยาลัย ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

ข้อ ๒๓ บุคลากรที่เห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมในการประเมินผลการปฏิบัติงาน การไม่ต่อสัญญาจ้าง หรือการเลิกสัญญาจ้าง มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.บ.ม. ภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับการแจ้งการดังกล่าว

หลักเกณฑ์ วิธีการอุทธรณ์ และการพิจารณาอุทธรณ์ ให้ดำเนินการตามหมวดนี้โดยอนุโลม

หมวด ๓

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๒๔ ข้าราชการหรือบุคลากรผู้ใด เห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือมีความคับข้องใจ เนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ยกเว้นการสั่งลงโทษหรือการตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ต่อ ก.อ.พ.ร. ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับความแจ้งถึงการกระทำหรือได้รับคำสั่ง

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในหมวดนี้

ข้อ ๒๕ ข้าราชการ หรือบุคลากรผู้ใด เห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือมีความคับข้องใจ เนื่องจากการกระทำของผู้บังคับบัญชาในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้

(๑) กรณีถูกสั่งพักราชการ สั่งพักงาน ให้ออกจากราชการ หรือให้ออกจากงานไว้ก่อน

(๒) กรณีเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๓) กรณีมีความคับข้องใจ เนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อตนกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

(ก) บริหารงานบุคคลโดยเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สถานภาพทางกายและสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรมหรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อกฎหมาย หรือ

(ข) ไม่มอบหมายงานให้ปฏิบัติ หรือ

(ค) ประวิงเวลาหรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางเรื่อง เป็นเหตุให้ไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันสมควร

ข้อ ๒๖ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดี ระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา เมื่อมีกรณีเป็นปัญหาขึ้นระหว่างกัน ควรจะได้ปรึกษาหารือทำความเข้าใจกัน ฉะนั้นเมื่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๒๕ และมีความประสงค์ที่จะปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชา ให้ผู้นั้นให้โอกาสและรับฟัง หรือสอบถามเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวเพื่อเป็นทางแห่งการทำความเข้าใจและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นต้น

ถ้าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาไม่ประสงค์จะปรึกษาหารือ หรือผู้บังคับบัญชามีได้ดำเนินการใด ๆ ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันได้รับทราบความประสงค์ของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา หรือดำเนินการปรึกษาหารือแล้วไม่ได้รับคำชี้แจง หรือได้รับคำชี้แจงไม่เป็นที่พอใจก็ให้ร้องทุกข์ตามข้อ ๒๗

ข้อ ๒๗ การร้องทุกข์ให้ทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.พ.ร. โดยให้ร้องทุกข์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะร้องทุกข์แทนผู้อื่นหรือมอบหมายให้ผู้อื่นร้องทุกข์แทนไม่ได้

หนังสือร้องทุกข์ต้องลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้ร้องทุกข์ และมีสาระสำคัญที่แสดงข้อเท็จจริง และปัญหาของเรื่องให้เห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจ เนื่องจากการกระทำหรือมีคำสั่งของผู้บังคับบัญชาอย่างไร และความประสงค์ของการร้องทุกข์

ผู้ร้องทุกข์มีสิทธิขอแถลงการณ์ด้วยวาจาประกอบการร้องทุกข์ได้ และให้นำข้อ ๑๐ วรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๘ ผู้ร้องทุกข์มีสิทธิคัดค้านกรรมการ ก.อ.พ.ร. ได้ และให้นำข้อ ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๙ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาร้องทุกข์

(๑) ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชา มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์ ให้ถือวันที่ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง เป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ถ้าผู้ถูกสั่งไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง และมีการแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกสั่งทราบ พร้อมกับมอบสำเนาคำสั่งให้กับผู้ถูกสั่งแล้ว ให้ทำบันทึกลงวันเดือนปี เวลา และสถานที่ที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งได้โดยตรง และได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกสั่ง ณ ที่อยู่ของผู้ถูกสั่งซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งไปให้สองฉบับเพื่อให้ผู้ถูกสั่งเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งส่งกลับคืนมาเพื่อเป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสามสิบวัน นับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่า ผู้ถูกสั่งได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อ และวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ถูกสั่งได้รับแจ้งคำสั่งแล้ว

(๒) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ถูกสั่งโดยตรง ให้ถือวันที่มีหลักฐานยืนยันว่า ผู้ถูกสั่งรับทราบหรือควรได้ทราบคำสั่งนั้น เป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

(๓) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติต่อผู้ถูกสั่งโดยไม่ได้มีคำสั่งใด ๆ ให้ถือวันที่ผู้ถูกสั่งควรได้ทราบถึงการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาดังกล่าว เป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ข้อ ๓๐ การยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ให้นำข้อ ๑๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๓๑ เมื่อได้รับเรื่องร้องทุกข์แล้วให้ดำเนินการตามข้อ ๑๗ โดยอนุโลม

ข้อ ๓๒ เรื่องร้องทุกข์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ ต้องยื่นหรือส่งภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๒๔ และเป็นร้องทุกข์ที่ถูกต้องตามข้อ ๒๗

ในกรณีที่มีปัญหาว่าเรื่องร้องทุกข์ใด เป็นเรื่องร้องทุกข์ที่รับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ให้ ก.อ.พ.ร. เป็นผู้วินิจฉัย หาก ก.อ.พ.ร. มีมติไม่รับร้องทุกข์ไว้พิจารณา ให้แจ้งมตินั้นให้ผู้ร้องทุกข์และผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว และผู้ร้องทุกข์จะร้องทุกข์ต่อไปไม่ได้

เรื่องร้องทุกข์ใดเป็นเรื่องร้องทุกข์ที่รับไว้พิจารณาได้ ให้ ก.อ.พ.ร. พิจารณาวินิจฉัยให้เสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ผู้ร้องทุกข์ยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ตามข้อ ๓๐

ข้อ ๓๓ ผู้ร้องทุกข์จะถอนร้องทุกข์ก็ได้และให้นำข้อ ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๓๔ การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้ ก.อ.พ.ร. พิจารณาจากเรื่องราวการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ ในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือ

บุคคลใด หรืออาจขอให้ผู้แทนหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือบุคคลใดมาให้
ถ้อยคำหรือชี้แจง เพื่อประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา ให้นำข้อ ๑๘ วรรคสอง และวรรคสามมาใช้
บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๓๕ เมื่อ ก.อ.พ.ร. ได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์แล้ว

(๑) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น
ถูกต้องตามกฎหมายแล้ว หรือการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร้องทุกข์ มิได้มีลักษณะตามที่กำหนดไว้ใน
ข้อ ๒๕ (๓) ให้มีมติยกคำร้องทุกข์ .

(๒) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น
ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติแก้ไขโดยเพิกถอนหรือยกเลิกการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายนั้น หรือให้
ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๓) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น
ถูกต้องตามกฎหมายแต่บางส่วน และไม่ถูกต้องตามกฎหมายบางส่วน ให้มีมติให้แก้ไขหรือให้ปฏิบัติให้
ถูกต้องตามกฎหมาย

(๔) ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร้องทุกข์ มีลักษณะตามข้อ ๒๕ (๓) ให้มี
มติให้แก้ไขหรือถ้าแก้ไขไม่ได้ให้สั่งดำเนินการประการอื่น หรือให้ข้อเสนอแนะตามที่เห็นสมควรเพื่อให้
ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการคับข้องใจ ปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ

(๕) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นใด เพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมายและ
มีความเป็นธรรม ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

การพิจารณามีมติตามวรรคหนึ่ง ให้บันทึกเหตุผลผลการพิจารณาวินิจฉัย ไว้ในรายงาน
การประชุม และให้ถือรายงานการประชุมเป็นคำวินิจฉัยของ ก.อ.พ.ร.

ในกรณี ก.อ.พ.ร. เห็นสมควรรายงานต่อสภามหาวิทยาลัย ให้นำข้อ ๒๑ มาใช้บังคับโดย
อนุโลม

ข้อ ๓๖ เมื่อ ก.อ.พ.ร. หรือสภามหาวิทยาลัยได้มีมติแล้ว ให้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชา
ดำเนินการตามมตินั้นโดยเร็ว และแจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ทราบด้วย ในกรณีมีเหตุผลความจำเป็นจะให้มีการรับรอง
รายงานการประชุมก่อนก็ได้ และให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามมติดังกล่าวโดยเร็ว

ข้อ ๓๗ ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ไม่พอใจในคำวินิจฉัยของ ก.อ.พ.ร. หรือสภามหาวิทยาลัย
ผู้ร้องทุกข์มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วย การจัดตั้งศาล
ปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

หมวด ๔

การนับระยะเวลา

ข้อ ๓๘ การนับระยะเวลาตามข้อบังคับนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่ง
เวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา แต่ถ้าเป็นการนับเวลาต่อเนื่อง ให้นับวันต่อจากวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา
เดิม เป็นวันเริ่มระยะเวลาใหม่ ส่วนเวลาสิ้นสุดถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา ตรงกับวันหยุดราชการให้นับ
วันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๙ กรณีที่มีการยื่นอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ไว้แล้ว ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ยังไม่แล้วเสร็จ ให้ ก.อ.ม. พิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์หรือร้องทุกข์นั้นต่อไป ตามกฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับที่ใช้อยู่ในขณะที่มีการยื่นอุทธรณ์หรือร้องทุกข์นั้น

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

(ศาสตราจารย์พิเศษภาวิช ทองโรจน์)
นายกสภามหาวิทยาลัยนครพนม